

20. navadna nedelja
Pirniče, 18. avgust 2019
»Biti prerok ni lahko!«

Dragi bratje in sestre!

Biti prerok ni lahko. Danes smo v prvem berilu videli, kaj se je dogajalo s prerokom Jeremijem. Ker je govoril resnico in svaril pred nevarnostjo, so se ga nekateri želeli znebiti in so to tudi storili. Po drugi strani, so se drugi - bolj pametni - zavedali, da ima prerok prav in so se pred kraljem zavzeli zanj. Ja, biti prerok res ni lahko. Če ljudi opozarjaš na njihove napake, te bodo sovražili, trn v peti jim boš. Po drugi strani pa veš, da ne smeš molčati, ker je resnico pač treba povedati; in če vidiš nevarnost, je treba opozarjati. In zato preroku ni lahko. Če bo skušal ugajati ljudem, se bo oddaljil od resnice; če bo vztrajal pri resnici, ga bodo preganjali. Ljudje smo pač taki, da se radi slepimo in radi verjamemo tisto, kar nam ustreza. Pred resnico pa si vse prepogosto zatiskamo oči. Prerok je človek resnice. Človek, ki ima prav. In zato vse prevečkrat osovražen, preganjan in utišán.

To pravilo se je v zgodovini človeštva že tolikokrat potrdilo, pa smo se iz tega kaj malo naučili. Če oblast nekoga preganja; če ga skuša diskreditirati, utišati; če uradni mediji o njem govorijo in pišejo grdo, potem ima ta človek po vsej verjetnosti prav in kazalo bi prisluhniti njegovim besedam. Mimogrede. A ni zanimivo, da so tudi preroka Jeremija njegovi nasprotniki dobessedno »vrgli v blato«. Če ne drugega, se iz te Jeremijeve zgodbe, naučimo vsaj tega, da ne kaže verjeti vsega, kar nam kot čisto zlato ponujajo novinarji, ki so že zdavnaj prodali svojo dušo.

Če nam je Bog dal razum in sposobnost presoje, nam ju je dal zato, da bi ju uporabljali. Ne bojte se misliti s svojo glavo. Vendar bodite pri tem dosledni. Če upiraš pogled le korak naprej, boš hitro zgrešil pot. Gledati je treba širše in globlje. Razmišljati o tem, kar vidiš in živeti tako, kot spoznaš, da je prav. In če bomo pri tem vztrajni in dosledni, bomo tudi mi deležni preroškega duha.

O tem nam na nek način danes govori tudi Jezus v evangelijskem odlomku. Vsak človek, ki ima vsaj kanček preroškega duha, kar pomeni, da se trudi spoznati, kaj je prav in skladno s tem živeti, bo v svojem okolju postal kamen spotike. Ljudje se ob njem MORAJO opredeliti. Po vsej verjetnosti vsi vedo, da ima prav in da bi bilo prav, da tudi sami spremenijo svoje ravnanje, vendar se bodo nanj odzvali na dva različna načina. Prvi ga bodo zasovražili, ker jim vzbuja vest: vedo, da bi se morali tudi sami spremeniti, vendar si tega - bodisi zaradi lenobe, bodisi zaradi kakih drugih interesov - ne bodo

dovolili. Drugi bodo v sebi zmogli toliko moči in poguma, da bodo priznali, da so bili doslej zaslepljeni. Spametovali se bodo in svoje življenje radikalno spremenili.

Natanko to, se je dogajalo z Jezusom. Tudi ob njem so se ljudje opredeljevali za ali proti njemu. Če so bili odprti za resnico, če so imeli pogum resnici pogledati v oči, potem so stopili na pot spreobrnjenja in šli za Jezusom. Drugi, ki so jim več kot resnica pomenile koristi, ki so jih imeli od uveljavljenega režima, so zakrknili svoja srca in se poskušali Jezusa znebiti. In na veliki petek so bili prepričani, da jim je uspelo...

Ko ga danes slišimo govoriti o tem, kako se bodo ljudje ob njem obrnili drug proti drugemu, oče proti sinu, snaha proti tašči, vemo da govori o našem odnosu do resnice, do tega, kar je prav. O tem, koliko je ljudem dejansko do nje in koliko so zanjo pripravljeni tvegati. In tu se bodo lomila kopja.

Bratje in sestre! Na veliki petek prerokov glas ni bil utišan. Vstal je in živi. In tudi danes pričakuje, da se ob njem opredelimo. V iluziji je morda prijetneje in lažje živeti, vendar kot pribito drži: »samo resnica nas osvobaja«. Amen.